

[Poul Møller.]

for en jordlovgivning, som dette høje ting kan enes om på grundlag af principper, som vi kan samles om; for vi anser jo alle en jordlovgivning for nødvendig, men vi anser det også for nødvendigt, at den udformes og gennemføres på en sådan måde, at der tages hensyn til borgernes rettigheder over for staten.

Aage Føgh: Først nu til morgen blev jeg bekendt med oppositionspartiernes nye beslutning om at søge folkeafstemning gennemført. Jeg må sige, at jeg var indstillet på, at de lovforslag, vi behandler i dag, skulle passere meget hurtigt og uden større forhandling, og jeg havde derfor ikke indstillet mig på nogen længere diskussion. Jeg må dog efter det, der er sagt, gøre et par bemærkninger til det ærede medlem hr. Peter Larsen.

Det ærede medlem sagde udtrykkeligt, at disse lovregler ville virke generende, være skadelige for erhvervslivet. Ærede medlem, skulle vi ikke se lidt mere på enkeltheder? Jeg tror nok, de vil virke generende for udlændinge — det er helt givet — men jeg må føje til, at om de vil virke tilstrækkelig generende for udlændinge, føler jeg mig ikke helt overbevist om. De vil virke generende for de pengemænd i Danmark, der ikke er landmænd, men søger at sikre sig retten til store arealer af den danske jord. Det ærede medlem kender sikkert mere end ét eksempel på, at en velhavende medborger har kunnet sikre sig — og det skal jeg ikke bebrejde ham, for det er hans ret efter gældende lov — både 1,2 og 3 store herregårde her i landet uden at have bopæl på nogen af dem. Det ærede medlem vil også kunne finde steder, hvor mindre jordbrugere, der ønsker at blive ved jorden, hidtil ikke har kunnet skaffe sig den tillægsjord, som er nødvendig for, at de kan få et brug, der er så stort, at de kan leve af det.

Altså: genen vil vende sig imod udlændinge og imod dem, der har jorden ikke for at drive den, ikke for at leve af at drive den, men for at have den ved siden af.

Dernæst siger det ærede medlem, at det, der her foregår, er en socialisering af jorden: vi fratager de enkelte ejendomsretten. Jeg skal ærligt og redeligt heroverfor sige, at

den udvikling, jeg har set i de seneste år, hvor jeg har været vidne til, at enkelte borgere tiltager sig rettigheder, der kan gøres op i millionbeløb, hvorefter de forlader landet, har ført til, at i hvert fald jeg nu er klar over, at så vil det vist være både sundere og rigtigere, at det er samfundet, der får lov til at råde over den jord, som samfundet nødvendigvis må udvikle sig på — og det er det, denne lovgivning medvirker til.

Jeg er lige så overbevist om, at det med den udvikling, der sker i det danske samfund nu og fremefter, med den store sammentrængen i byerne, der finder sted, er nødvendigt, absolut nødvendigt, at vi skaffer tilstrækkelig store rekreative områder, hvor befolkningen kan søge sundhed og helse efter det strenge liv, den har i byerne. Men det er urimeligt, at de, der tilfældigvis i dag er ejere af de distrikter, hvor disse naturomgivelser findes, i kraft heraf skal kunne gå derfra med i mange tilfælde meget store beløb. Jeg er selvfølgelig tilhænger af, at de skal behandles rimeligt, rigtigt og honnet. De skal have en sådan betaling for den ejendom, de forlader, at de andetsteds kan bygge en ejendom af mindst samme værdi, og de skal også have en sådan betaling, at de kan få en rimelig godtgørelse for den ulejlighed, der er forbundet med at flytte; men de skal ikke, fordi de tilfældigvis er kommet til at bo dér, hvor naturen har skabt de store skønheder, eller fordi de bor dér, hvor byerne udvikler sig, kunne gå derfra med millionbeløb, således som det er sket indtil nu.

At man nu fra oppositionens side har ønsket at få denne sag ud til folkeafstemning, er jeg, ærede medlem, særdeles tilfreds med. Jeg kunne ikke selv finde på det; jeg fandt ingen anledning dertil, netop fordi det er så givet, at det er den brede befolknings interesser, vi varetager; men når det ærede medlem finder det nødvendigt at gå ud til folkeafstemning, så giver jeg tilslutning dertil. Jeg har kun ét ønske, som jeg håber kan gennemføres i enighed, og det er, at inden folkeafstemningen afholdes, skal hver eneste vælger i dette land have en forholdsvis kort og koncis redegørelse for, hvad disse lovforslag drejer sig om: hvem er det, de rammer? Og hvorfor rammes de? Ikke noget med agitation, men